

Agustí Ensesa Bonet
Escola de Tastavins del Gironès

El vi

Santa Digna

Cabernet Sauvignon Rosat 2010

Avui presentem un altre vi del 2010. Procedeix de l'hemisferi sud, però aquest cop de Sudamèrica. La casa Torres, tan coneguda pels extraordinaris vins del Penedès i Catalunya que ens ofereix cada any, ens porta des de Xile un vi rosat molt original. Elaborat amb Cabernet Sauvignon, conegut com l'emperador dels raïms negres. De color grosella molt atractiu, amb uns matisos de color gairebé inexpli-

cables. Intensa aroma de fruits vermells entre els que destaquen els gerds amb tocs marcats de pomelo i mango. Potencial aromàtic explosiu i breu. Entrada en boca suau, amb un pas dolç i àcid alhora. Un punt cítric i reregust persistent i herbaci. És un vi exòtic, amb personalitat pròpia, d'aquells que t'agrada molt o no l'entens. Ideal per maridar amb plats de cuina oriental, com un platillo d'ànec amb salsa agre-

dolça i arròs basmati amb un toc de curri. També ben fred, sol, com un refresc d'estiu. Preu aproximat: 6,90 euros.

El celler elaborador: Miguel Torres, situat al Penedès i amb més de 300 anys d'experiència en la viticultura, s'estableix a Xile l'any 1979, concretament a Curicó, a la vall Central d'aquell país. L'extraordinària qualitat del raïm xilè, juntament amb les innovadores tècniques de producció incorporades per Miquel Torres, revolucionen la vitivinicultura xilena, aconseguint amb els seus vins grans èxits i guardons internacionals any rere any. Per a més informació: www.girovi.cat i www.migueltoreschile.com.

Col.leccionisme

Els amics dels músics

L'Associació Musicat de Girona i la seva Agenda Mensual

L'aficionat a la música en general i a les orquestres, cobles, conjunts, teclistes i cantants gironins en particular, té l'oportunitat de poder comptar amb una important eina informativa a domicili, i per només quinze euros anuals, a través de l'Agenda mensual que edita l'Associació Musicat, o dit d'una altra manera, el Club d'Amics dels Músics (per a més informació, sindicat@musicat.cat).

Aquesta informació mensual facilita el calendari d'actuacions dels diversos grups en què estan enquadrats la major part dels músics gironins: cobles, orquestres-cobles, orquestres de ball, conjunts de ball, concert/recital, duets i trios, teclistes, havaneres, pop, rock & roll, rumba, versions i diversos estils. Aquestes setmanes de ple estiu, amb festes majors arreu, és quan les formacions musicals fan de veritat el seu «agost», de manera que la publicació de Musicat ve farcida de molta més informació; i al capdavant de tot, l'editorial del músic i compositor Antoni Mas i Bou, fins fa poc president del sindicat.

El col.leccionista de motius musicals i de formacions de qualsevol format i estil generalment sol estar alerta dels moviments dels seus conjunts i artistes preferits, especialment al començament de temporada, al voltant de carnaval, que és quan se solen produir canvis en les diferents colles, amb la consegüent propaganda i repartiment de noves fotografies, postals i fulletons publicitaris; informacions que segueixen no només els agents artístics i les sales de ball i comissions de festes, sinó també –amb menys professionalitat però amb molta més devoció– llurs incondicionals o fans.

Per aquestes dates d'estiu i a més de les festes majors abans esmentades, s'organitzen un bon nombre de festivals, de recitals i concerts, d'audicions de sardanes, de cantades d'havaneres, entre d'altres. L'ambient musical en tota

la seva diversitat, doncs, arriba el seu zènit.

L'aficionat als vestigis pretèrits en aquest camp trobarà en la recerca de les propagandes actuals un excel·lent complement per arrodonir trajectòries i curriculum de tantes i tantes cobles, orquestres i conjunts que amb una especial incidència proliferen a les nostres contrades, en una activitat, la del col.leccionista, amb clara incidència cultural, artística i històrica.

En la darrera editorial d'aquesta Agenda mensual, Antoni Mas fa una reflexió –que ens permetem transcriure– a partir d'un tema d'actualitat, el recent Mundial de futbol: «...Un país que paga amb tanta desmesura els seus esportistes a la vegada que retalla els sous (de per si prou ajustats) dels seus mestres, té moltes possibilitats de convertir-se en una potència esportiva i en una ruïna cultural. I cap aquí anem nosaltres de la mà d'uns polítics convençuts que darrere dels èxits esportius es poden amagar les misèries culturals, polítiques i socials».

Gironins del segle XIX

Ramon Montsalvatge Nogué

Al'arribar a la seva cambra es va deixar caure sense esma a la butaca que habitualment feia servir per llegir. Ho delataven els diversos llibres que hi havia a la taula del costat. Tots de caire religiós. Tots catòlics, evidentment. Però aquella evidència, aquella certesa, cada vegada estava més corcada. Ara ja dubtava de tot.

Ramon Montsalvatge Nogué va néixer a Olot l'octubre de 1815. Era fill d'un comerciant de la capital de la Garrotxa que va ser qui va encaminar-lo en la vocació religiosa. Per aquesta raó, quan només tenia quinze anys, va ingressar a l'orde dels caputxins. Va rebre la seva formació com a novici al convent que la congregació tenia a l'actual barri de Sarrià de Barcelona. Després va fer els vots per esdevenir monjo a tots els efectes. El 1833, com molts altres religiosos, Ramon Montsalvatge es va involucrar en la Primera Guerra Carlina donant suport a l'Infant Carles Maria Isidre, germà del rei Ferran VII que acabava de morir deixant en herència el tron a la seva filla, Isabel II. El caputxí d'Olot va ser dels que va prendre les armes i fins i tot entrar en combat. De fet va arribar a tinent de les tropes carlines, que finalment van ser derrotades.

Aquest fet, sumat a l'exclaustració dels caputxins el 1835, va provocar que Ramon Montsalvatge decidís marxar cap a França. Allà va ingressar al seminari de Besançon, on va voler continuar els estudis, però tot va canviar quan va conèixer el pastor evangelista Sandoz, que amb els seus arguments el va convèncer perquè abjurés el catolicisme i abraçés el protestantisme. A partir d'aleshores, Ramon Montsalvatge Nogué va predicar la seva nova fe entre els grups de catalans carlins que, com ell, s'havien exiliat al nord dels Pirineus. Posteriorment també va col·laborar amb la Societat Evangèlica de Ginebra, que li va donar suport per fer algunes accions de predicació a Madrid i a Mallorca. El 1844, quan tenia 29 anys, va traslladar-se a Roma per continuar la seva tasca evangelitzadora.

El seu darrer destí van ser els Estats Units d'Amèrica, on va viatjar el 1845. Malauradament allà se li perd la pista, tot i que es té constància que va arribar a ser bisbe d'alguna església evangèlica.

L'any de la seva arribada als EUA, una editorial de la ciutat de Nova York va publicar un llibre explicant el seu procés de reconversió.

Xavier Carmaniu Mainadé
Historiador i periodista

Xavier Romero

